מי א ב ג ד מיי' פכ"ו מהל' מכירה הל' ו סמג עשין סב טוש"ע מ"מ סימן רעו סעיף ד :

מז ה מיי' שם הל' ב טוש"ע שם סעיף ה :

הבי גרים רביזו תנהל וכן בתוספתא(פ"ג)תא שמע רבי יהודה לומר סתם מכור מנקולמום היו מכור מתי ליה מדמנקולמום גברא סתם מכור נמי גברא הא כדאיתא ה"ג מסתברא דקתני סיפא ס' מאי ביולי פיסקי בתני הוא דלא מזדבני לימיתי ר"כשב"ג לומר המוכר את העיר מכר לו את מזדבני ואת כל מזדבני ואת כל בתני ואת כל עלמא מזדבני פירות ומדקתמר לכל לא את שדיה להייט פיסקי בתני מכלל דלחייני לעיל בבתני וקתמר מי סברת רבי יהודה כר"ש סבירא ליה וקתי כוותיה והת לא מצית למימר הכי דהת פליג עליה בסתמי והוה הדין דפליג עליה בסתם דלמא דסתם דרשב"ג בר מחווניתא וקשיא למ"ד בתני ואת תקשי למ"ד בר מחווניתא ול"ל תרי גווני סתם ניהו דסתם דרשב"ג גברא הוא ולרבי יהודה בתני דכלתא הכי לריכין לה לומר דתרי גווני סתם ניהו כדתמרינן בהזורק בניסיון (דף פ:) תפי' לא כתב לה תלת לשם סתם שבעיר הרי זו מגורסת ובברתאים רבה (פס"ו) תתנסיבת לכתניתין ("יקילא") ובתוספתא דבבא מליעא נכרי שעשה ליטרתל לפונדרופוס לו סתם מכור משמע מכל הני דסתם גברא ולרבי יהודה הוי בתני ואת

תורה אור

אלא למאן דאמר בר מחווניתא, אמר תנא קמא גינוניתא ומהדר ליה רבן שמעון בן גמליאל בר מחווניתא? מי סברת מאי שלחין גינוניתא, לא, מאי שלחין בני? דכתיב ושולח מים על פני חוצות" אבל בר מחווניתא לא מזדבן ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר דאפי' בר מחווניתא נמי מזדבן בא שמעי ר' יהודה אומר סתם אינו מכור אנקולמוס מכור מאי לאו מדאנקולמוס-גברא, סתם נמי-גברא, מסתברא אירא הא כדאיתא והא כדאיתא אמת מצית אמרת הכי והא קתני סיפא אבל לא שדיה ולא בנותיה ולא חורשין המוקצין לה ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים ואמרינן מאי "שדיה"? 'ביולי' מאי 'ביולי'? א"ר אבא פיסקי בני, פיסקי בני הוא דלא מזדבני הא בני עצמן מזדבני! אפילו ר' יהודה אומר סתם מכור אנקולמוס אינו מכור אמת מצית אמרת רבי יהודה כרשב"ג סבירא ליה והא רבי יהודה כרבנן סבירא ליה דקתני סיפא אבל לא שדיה ולא בנותיה ואילו רשב"ג האמר מכר את העיר מכר בנותיה דתניא המוכר את העיר לא מכר את בנותיה רשב"ג אומר המוכר את העיר מכר בנותיה דברי יהודה סבר ליה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא: ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים: ורמינהי הילה בנות אין נמכרות עמה היה לה חלק אחד בים וחלק אחד ביבשה ביברים של חיה ושל עופות ושל דגים הרי אלו נמכרים עמה לא קשיא הא דנגיח לגו והא דנגיח לבר, והא קא תני ולא את חורשין המוקצין לה אימא המוקצין לימה:

מתני' המוכר את השדה מכר את האבנים שהם לצרכה ואת הקנים שבכרם שהם לצרכו ואת התבואה שהיא מחוברת לקרקע, ואת חיצת הקנים שהיא פרותה מבית רובע ואת השומירה שאינה עשויה בטיט ואת החרוב שאינו מורכב ואת בחולת השקמה אבל לא מכר לא את האבנים שאינן לצרכה ולא את הקנים שבכרם שאינן לצרכו ולא את התבואה שהיא תלושה מן הקרקע, בזמן שאמר לו "היא וכל מה שבתוכה" הרי כולן מכורין, בין כך ובין כך לא מכר לא את חיצת הקנים שהיא בית רובע ולא את השומירה שהיא עשויה בטיט ולא את החרוב המורכב ולא את סרן השקמה:

גמ'

תנא נמתן דתמר · סתמר היינו כר מחווניתא מה ענין תוספתא זו על דברי ת"ק דת"ק אמר 'גינוניתא' מזדבני לכל בתני לא מזדבני וקתהדר (ג) דקתני כל מחווניתא, הכי הוה ליה למימתי דרשב"ג אומר המוכר את העיר מכר לו את מזדבני ואת כל בתני ואת כל עלמא מזדבני פירות ומדקתמר לכל לא את שדיה להייט פיסקי בתני מכלל דלחייני לעיל בבתני וקתמר מי סברת רבי יהודה כר"ש סבירא ליה וקתי כוותיה והת לא מצית למימר הכי דהת פליג עליה בסתמי והוה הדין דפליג עליה בסתמי דלמא דסתם דרשב"ג בר מחווניתא וקשיא למ"ד בתני ואת תקשי למ"ד בר מחווניתא וא"כ תרי גווני סתם ניהו דסתם דרשב"ג גברא הוא ולרבי יהודה בתני דכלתא הכי לריכין לה לומר דתרי גווני סתם ניהו כדתמרינן בהזורק בניסיון (דף פ:) תפי' לא כתב לה תלת לשם סתם שבעיר הרי זו מגורסת ובברתאים רבה (פס"ו) תתנסיבת לכתניתין ("יקילא") ובתוספתא דבבא מליעא נכרי שעשה ליטרתל לפונדרופוס לו סתם מכור משמע מכל הני דסתם גברא ולרבי יהודה הוי בתני ואת

תורה אור

אלא למאן דאמר בר מחווניתא, אמר תנא קמא גינוניתא ומהדר ליה רבן שמעון בן גמליאל בר מחווניתא? מי סברת מאי שלחין גינוניתא, לא, מאי שלחין בני? דכתיב ושולח מים על פני חוצות" אבל בר מחווניתא לא מזדבן ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר דאפי' בר מחווניתא נמי מזדבן בא שמעי ר' יהודה אומר סתם אינו מכור אנקולמוס מכור מאי לאו מדאנקולמוס-גברא, סתם נמי-גברא, מסתברא אירא הא כדאיתא והא כדאיתא אמת מצית אמרת הכי והא קתני סיפא אבל לא שדיה ולא בנותיה ולא חורשין המוקצין לה ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים ואמרינן מאי "שדיה"? 'ביולי' מאי 'ביולי'? א"ר אבא פיסקי בני, פיסקי בני הוא דלא מזדבני הא בני עצמן מזדבני! אפילו ר' יהודה אומר סתם מכור אנקולמוס אינו מכור אמת מצית אמרת רבי יהודה כרשב"ג סבירא ליה והא רבי יהודה כרבנן סבירא ליה דקתני סיפא אבל לא שדיה ולא בנותיה ואילו רשב"ג האמר מכר את העיר מכר בנותיה דתניא המוכר את העיר לא מכר את בנותיה רשב"ג אומר המוכר את העיר מכר בנותיה דברי יהודה סבר ליה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא: ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים: ורמינהי הילה בנות אין נמכרות עמה היה לה חלק אחד בים וחלק אחד ביבשה ביברים של חיה ושל עופות ושל דגים הרי אלו נמכרים עמה לא קשיא הא דנגיח לגו והא דנגיח לבר, והא קא תני ולא את חורשין המוקצין לה אימא המוקצין לימה:

מתני' המוכר את השדה מכר את האבנים שהם לצרכה ואת הקנים שבכרם שהם לצרכו ואת התבואה שהיא מחוברת לקרקע, ואת חיצת הקנים שהיא פרותה מבית רובע ואת השומירה שאינה עשויה בטיט ואת החרוב שאינו מורכב ואת בחולת השקמה אבל לא מכר לא את האבנים שאינן לצרכה ולא את הקנים שבכרם שאינן לצרכו ולא את התבואה שהיא תלושה מן הקרקע, בזמן שאמר לו "היא וכל מה שבתוכה" הרי כולן מכורין, בין כך ובין כך לא מכר לא את חיצת הקנים שהיא בית רובע ולא את השומירה שהיא עשויה בטיט ולא את החרוב המורכב ולא את סרן השקמה:

גמ'

לימוקין ועד"ג מן העיר את בתני עלמן המוכרין לעיר מזדבני: **ס"ג ליפוך ר' יהודה לומר סתם מכור מנקולמום היו מכור** · ולעולם סתם=בתני והייט דקתמר סתם היייט בתני לכל שדיה להייט פיסקי בתני לא מזדבני והסתם סבירא ליה לר' יהודה כסתם דרשב"ג והייט דקתמר סתם היייט בתני לכל שדיה להייט פיסקי בתני לא מזדבני והסתם סבירא ליה לר' יהודה כסתם דרשב"ג והייט דקתמר סתם היייט בתני לכל שדיה להייט פיסקי בתני לא מזדבני והסתם סבירא ליה לר' יהודה כסתם דרשב"ג **כמאן** · ר' יהודה כסתם דרשב"ג ובבותיה פליג עליה: הכי גמי מסתברא לא גרסינן **מיס ועופות ודגים** · כעין תמר מר: **ורמינהי כו'** · בהך בריימתא גרסינן "הרי אלו נמכרין עמה". **ואלן לאחד כיבשה וכיכרי של מיס ועופות ודגים הרי אלו נמכרין עמה.** "ואלן לאחד כיס" נמי תעיר קלי דכיון דקתני "היו לה בעות מין נמכרות עמה" משמע בעות הוא דלא מזדבני דמופלגין מן העיר ונ"ל מלחותה העיר ממש שהרי שם לאחר יש להם חלק אם בעיר חלק לאחד כיס ועקרא בשם העיר, נמכר עמה, דהא בעיר אחת היא בין הכל ת"ל "חלק לאחד כיבשה" כמו שאר העיר אלא שמופלג מן העיר ומיהו על שם העיר עקרא: **דגניה קייטו לגמו** · פתיחתן לגד העיר' נמכרין עמה אבל הך קמייתא בדגניה קייטו לבר: **ופקתני** · בהך קמייתא ולא את החורשין המוקצין לה דמשמע דגניה קייטו לגמו ולפני' כי גר לה מכר: **תימא המוקצין סימנה** · ופתומין לתון: **מתני' המבניס שפן לגרפה** · בגמרא מפרש ואף על גב דמשמעין המפלגין הן היין דקבייני להתי תשמיש ותין מזיזין *למוסה מהתי שדה לעולם, כמחובר תשיב להו: **את הקנים שבכרם שהן לגרפו** · בגמרא מפרש ואמאי מכר לה את הכרם שכל לילוסם בכלל שדה אחד גפנים ואחד כל האילן תון מחובר המוכר ושדן השקמה דמוכח במתניתין ובגמרא דלמתני' בגמרא מי תית ליה גופני לבר מגופני כלומר לה שמוכר לחבירו שדה תני מוכר לך תון מן הלילוסן" ויש בו גפנים לתון מן הגפנים' תמר לו מכלל דלילוסן שתן היו מכורין בכלל שדה: **תילף הקנים** · טרון"ק בלע"ז קנים הרבה גדילים בקלת אחד: **שדיה פחותה** · בטילה לגבי שדה: **שומירה** · סוכלת בלעז: **שאינם עשויה בטיט** · טוחה בטיט **נאת סחרוב שאינו מורכב** · הטייט בַּבַּתְרַנְתָּא של כמזקין ומתגבר מכריעין לתון ויש לו שם בפני עלמו ולא בטיל לגבי שדה אבל כל שאר לילוסת בכלל שדה: **בשולש השקמה** · בַּעֲבַתְרַנְתָּא קודם שמחסכו עליה לבל כמזקין וגדל הרבה קולקין הנעקים וכיוסם לחרים במקומן ונקרא 'סדן השקמה' ערוה"ש בלע"ז: **נת את מילת הקנים כו'** · שכל אלו תַּלְוִין שדה בפני עלמן והרי הוא כמו שמוכר לחבירו שדה ויש לו שדה לחרים בתוך השדות ואם תמר לו 'שדי השדות וכל מה שבתוכן לתי מוכר לך' לתין שדה השלישים שביניהן מכור לף כלן שדה לחת שדות